

waerwab süddant, ja teeb tal tõlli jo siin
ma peäl. Ning tulleb nüüd surm, küh
ho ta siis tahhab jada omma üllekohtu
se warrandusega, kühho siis ärrapögge
keda selle kange hirmo ja nuhtluse cest,
mis se õige kohtomoistja peab andma,
kes jo iggaühhe süddamesse sedda kasto
ponni, et teise omma, peame putumatta
jätma? Weel iggawesse ello põlwes,
waerwab wargusse - pat innimesse süd
dant otsata kibbeda walloga!

2.

Nio = Tõnno! olli üks uhke mees, kes
hea melega hoopis ja surustelles. Et
nüüd küt nisuggune tübbi uhkus ja kiit
lemine moistlikul innimesel ilka hää
üks on, siiski, olleks sellega woinud fan
na

natada, kui Tõnno agga olleks uhkuse
himmus teisi sallinud, ja nendega leppi
nud. Agga ta olli ka üks riakas inni
menne, kes wiikka teiste wasto kandis,
ja äkkiliseft melest paljo kurja teggi, mis
läbbi ta wimaks hopis hukka läks. Eiig
wiikka ei sada ellades head, ja kes selle
wiikka hirmo wasto ei panne, koggub
ennesele ussinaste keik suggu õnnetust.
Tõnno ei tallitsend omma wiikka ja äk
klike mele, ja kui ta ehk küt wahhest
hirmo pärrast tedda nago kowale hoidis,
siis kandis ta ommeti sallaja wiikka teiste
wasto, ja mõtles kurja teise peäle. Men
da ta olli süddame tapmisega Jumma
la ees allati liggimesse tapja, ja olli ehk
teine piisut juotund temma wasto eksi
ma, siis ei leppinud temma ellades ärra,
egga wõinud sedda andeks anda, waid
lat